

A Fővárosi Ítéltábla Budapesten, a 2006. év október hó 26. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

## Í T É L E T E T:

A jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette miatt I.r. **vádlott és társai** ellen indított büntető ügyben a Fejér Megyei Bíróság 2006. év január hó 5. napján kihirdetett B.54/2005/39. számú ítéletét I. r. vádlott tekintetében **megváltoztatja**.

A kábítószerrel kapcsolatos cselekményeit csekély mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségének és jelentős mennyiségű kábítószer megszerzésével elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti.

A főbüntetését - halmazati büntetésként - 2 (kettő) évi és 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre, a mellékbüntetését 3 (három) évi közügyektől eltiltásra enyhíti.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől 2006. év május hó 4. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlottal szemben **helybenhagyja**.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

## I N D O K O L Á S :

A Fejér Megyei Bíróság a 2006. év január hó 5. napján kelt B.54/2005/39. számú ítéletével I.r. vádlottat jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 5 évi fegyházbüntetésre és 5 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság ítélete II.r. vádlott és III.r. vádlottra vonatkozó részében az ügyészi fellebbezés visszavonása folytán 2006. év április hó 14. napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I.r. vádlott és védője enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.277/2005/6. számú átiratában a vádlott terhére bejelentett fellebbezést visszavonta.

A fellebbezések alapján a Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta a Fejér Megyei Bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt nem sértett, az ügyet kellően felderítette és a bizonyítékokat maradéktalanul, a lehetséges körben összegyűjtötte és értékelte. Észlelte azonban a másodfokú bíróság - az ügyész indítványára is figyelemmel -, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 2.§ (2) bekezdése értelmében nem tett eleget a törvényes vád követelményeinek, amikor I.r. vádlott tekintetében azon túlterjeszkedett. Az ügyészi vád szerint ugyanis a II.r. vádlott kocsijában lefoglalt 37,12 gramm amfetamin-tartalmú por 21 tasakban, valamint további 17 tasakban II.r. vádlott tulajdona volt, ezzel szemben a Fejér Megyei Bíróság az ítéleti tényállásban is említett, a kocsiban lefoglalt mennyiséget I.r. vádlott terhére rőtta.

A másodfokú bíróság a fellebbezések alapján megvizsgálta a bizonyítékok értékelését és arra az álláspontra jutott, hogy azokat az elsőfokú bíróság egyenként és összességében is értékelte és a kisebb, a későbbiekben részletezett hibáktól eltekintve, azt alapvetően helyesen értékelte. Az ítéletben részletesen és helyesen kifejtette, hogy a I.r. vádlott kereskedő-tevékenységének megállapítására tanú.1, tanú.2 és tanú.3 tanúk egybehangzó nyomozati vallomásai alapján került sor, de I.r. vádlott sem vitatta, hogy a tanúknak tettenérése előtt több alkalommal kábítószer adott, csupán azt tagadta, hogy ez ellenszolgáltatás fejében, haszonszerzés érdekében, kereskedéssel történt.

I.r. vádlott védője a fellebbezési eljárás során a fellebbezésében már a tényállás megállapítását is támadta, nevezetesen abban a körben, hogy az I.r. vádlott által értékesített kábítószer, mely tanú.1, tanú.2 és tanú.3 részére történt, csupán csekély mennyiségű kábítószer volt. A védő hivatkozott továbbá arra, hogy álláspontja szerint a kereskedés, mint elkövetési magatartás, az I.r. vádlott esetében szóba sem jöhet, a tényállás e körben megalapozatlan, a bizonyítási indítványokat ugyanis az elsőfokú bíróság elutasította és szembesítésekre sem került sor. Erre vonatkozóan bizonyítékként kérte értékelni a védő a rendőri jelentést a tettenérésről, amely alapján a forgalomba hozatal vagy a kereskedés megállapítása az átadás hiányában szóba sem jöhet, legfeljebb annak előkészülete vagy kísérlete valósulhatott meg.

A védő ezért a lefoglalt kábítószer-mennyiség tekintetében a Btk. 282. § (1) bekezdés IV. fordulata szerint a tartással elkövetés megállapítását kérte. Mindezek alapján a cselekmény jogi minősítésének megváltoztatását kérte és ezzel összefüggésben enyhébb büntetés és eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására irányult a fellebbezése.

I.r. vádlott a nyilvános ülésen mindenben csatlakozott a védőjéhez.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a nyilvános ülésen a tényállás részbeni megalapozatlanságára hivatkozott, mely a fentiekben részletezett vád túlterjeszkedéséből adódott. Ezért indítványozta, hogy a bíróság az ítéleti tényállás 6. oldal 4. bekezdését rekessze ki, ami a II.r. vádlott autójának hátsó ülésén talált szatyorban levő kábítószerre irányuló megállapítást tartalmazza.

A tényállás felülbírálata során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a Fejér Megyei Bíróság nem tévedett, amikor a vádlottnak a részbeni nyomozati beismerő vallomását, valamint az ügyben kihallgatott tanúk vallomását fogadta el. Az ily módon megállapított tényállás ennek ellenére megalapozatlan a Be. 351. § (2) bekezdésének b./ pontja alapján a kereskedés tárgyát képező elkövetési magatartás tekintetében.

A másodfokú bíróság mindenekelőtt azt észlelte, hogy a bíróság bizonyítékként használta fel a I.r. vádlott kábítószer-kereskedői magatartásával összefüggésben lehallgatott telefonbeszélgetéseit anélkül, hogy megvizsgálta volna a titkos adatszerzés engedélyezésének a Be. 201. §-ában írt előfeltételeit, hogy beszerezte volna az ügyész indítványa alapján a Be. 203. § (1) bekezdésében kötelezően előírt bírói engedélyt.

A titkos adatszerzés eredménye csakis a Be. 206. § (1) bekezdése alapján akkor használható fel bizonyítékként, ha az ügyész a titkos adatszerzés végrehajtásáról készített jelentést a nyomozati iratokhoz csatolja.

Az elsőfokú bíróság azonban tudomásul vette a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóságának a 28/2003.bü. számú összefoglaló jelentéséhez csatolt telefon-lehallgatásokról készült kivonatot, de ehhez nem tisztázta, hogy a titkos adatszerzésnek egyáltalán helye volt-e a Be. 201. § (1) bekezdése alapján, a bíróság ezt a Be. 203. § (1) bekezdése szerint engedélyezte-e. E nélkül pedig a telefon-lehallgatások bizonyítékként való felhasználására nem kerülhetett volna sor.

A Fővárosi Ítéltábla ezért a telefon-beszélgetésekről készült kivonatot az - ítélet 11. oldal 7. bekezdése - a bizonyítékok köréből kirekeszti.

I.r. vádlottra vonatkozóan megállapította ugyan a bíróság, hogy 2003. ősztől kezdve több személynek adott el általa ismeretlen forrásból beszerzett kábítószer, extasy tablettát, többek között tanú.1-nek, tanú.2-nek, tanú.3-nak. Arra vonatkozóan azonban semmiféle megállapítást nem tett, hogy ez a kereskedés mettől-meddig tartott. Ez a megalapozatlansági ok azonban a Be. 352.§ (1) bekezdésének a./ pontja alapján a tényállás kiegészítésével és helyesbítésével kiküszöbölhető volt.

A Fővárosi Ítéltábla ezért a tényállást a Be. 352. § (1) bekezdésének a./ és b./ pontja alapján az alábbiakkal egészítette ki, illetve helyesbítette:

I. A személyi rész tekintetében

1. I.r. vádlott a szabadlábra helyezését követően élettársi közösséget létesített és együtt nevelik és tartják az élettársának a 9 éves, előző kapcsolatából származó gyermekét.
2. A vádlott a szabadlábra helyezését követően munkaviszonyt létesített, majd négy hónap múlva kábelszerelőként újabb munkaviszonyt létesített és jelenleg is ott dolgozik (a munkaviszony megszűnéséről csatolt munkáltatói igazolás, a munkaszerződés és jellemzés).
3. I.r. vádlott édesanyja súlyos beteg, akinek gondozását az I.r. vádlott látja el (csatolva I.r. vádlott édesanyjára vonatkozó orvosi látlelet és orvosi igazolás).

## II. A tényállás körében

1. I. r. vádlott a vádbeli időszakot megelőző három hónapig adott el több személynek -tanú.1, tanú.2 és tanú.3 személyeknek - pontosan meg nem állapítható mennyiségű kábítószer, de a becsült mennyiség hatóanyagtartalma összességében a csekély mennyiség felső határát nem haladta meg (I. r. vádlott nyomozati vallomása, tanú.1, tanú.2 és tanú.3 nyomozati vallomásai Fővárosi Ítéltábla, 1/2002 (VI.16.) Kollégiumi Állásfoglalása), továbbá a Fejér Megyei Főügyészség jelen vád tárgyává tett időszak. A vádlott a jelen ügyben történt tettenéréséig más személynek kábítószer nem adott át, korábbi tevékenységét mintegy 3 hónapig nem folytatta.
2. Az ítélet 14. oldal 2. bekezdését a másodfokú bíróság az alábbiak szerint pontosítja:

A becsléssel meghatározandó kábítószer-mennyiség legkisebb hatóanyag-tartalmának meghatározása nem az adott évi legkisebb hatóanyag-tartalma alapján, hanem az általános figyelembe vehető évek legalacsonyabb hatóanyag-tartalmát kell becsléssel meghatározni és nem kötelezően a BSzKI I-2. számú mellékletében foglalt legalacsonyabb mennyiséget kell alapul venni, hanem ez csak általában iránymutató. A Fejér Megyei Bíróság erre vonatkozóan tehát azt a megállapítását, hogy a kérdéses kábítószeres becsült legkisebb mennyisége az adott év legkisebb hatóanyag-tartalma alapján számítandó ki, ez oly módon értendő, hogy a büntetőjogi felelősség elbírálásánál a bíróságnak figyelembe kell venni azon személyek vallomásait, akik a kábítószerből vásároltak és a rendelkezésre álló vagy nem álló bizonyítékok alapján a bíróságnak kell elbírálnia és határozatában elemeznie, hogy a büntetőjogi felelősség elbírálása szempontjából milyen hatóanyag-tartalom vehető figyelembe. A Kollégiumi Állásfoglalásnak megfelelően általában a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet I-II. számú mellékletében foglalt legalacsonyabb hatóanyag-tartalmakkal, becsléssel és nem feltétlenül az elkövetéskori évnek megfelelő hatóanyag-tartalmat lehet figyelembe venni abból a szempontból, hogy a vádlott terhére rótt kábítószer a csekély mennyiség felső határát, illetve a jelentős mennyiség alsó határát túllépte-e,

hiszen a kábítószer országba kerülésének időpontja általában nem bizonyított.

A fenti kiegészítésekkel a tényállás teljes egészében megalapozottá és felülbírálatra alkalmassá vált.

Az irányadó tényállásból egyértelműen következik, hogy I. r. vádlott a vádbeli időszakot megelőző három hónapig bezáróan kábítószer kereskedést folytatott és nem kétséges a mennyiséget figyelembe véve sem, hogy a tettenéréskor lefoglalt jelentős mennyiségű kábítószer is kereskedési céllal szerezte meg.

A jelenlegi ítélkezési gyakorlat szerint a Legfelsőbb Bíróság Bfv.III.261/2005/6. számú iránymutató döntése alapján - figyelemmel az 5/1998. BJE. határozatában is kifejtettekkel - az azonos törvényi tényálláson belül szabályozott elkövetési magatartások természetes egységet képeznének. A tényállásbeli két elkövetési magatartás között azonban 3-4 hónapos időtartam telt el és ez a jelentős időköz nem alapozza meg az azonos akarat-elhatározásra való következtetést. A két cselekmény között kimutatható megszakításra figyelemmel a két elkövetési magatartás természetes egységkörébe vonására nem kerülhet sor.

A vád tárgyává tett tényállásból egyértelműen következik, hogy I. r. vádlott a két elkövetési magatartást megszakítottan külön-külön akarat-elhatározással valósította meg, így ezért a két cselekmény **nem** természetes egységet, hanem halmazatot képez.

Észlelte továbbá a másodfokú bíróság, hogy a Fővárosi Bíróság I. r. vádlott által a vádbeli időszakot megelőző három hónapig elkövetett cselekményt külön nem értékelte és figyelmen kívül hagyta a vád tárgyává tett magatartást, nevezetesen azt, hogy az I. r. vádlott különböző személyeknek az említett időszakban meg nem határozható mennyiségű kábítószer értékesített.

A Fővárosi Ítéltábla ezért ezt a vádbeli cselekményt a Btk. 282/A. § /1/ bekezdésének IV. fordulata szerinti és a /6/ bekezdés a./ pontjának minősülő csekély mennyiségű kábítószernek kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségének minősítette.

I. r. vádlottól a tettenéréskor a rendőri intézkedés során lefoglaltak három tasakban 296 darab kék „Szabadság szobor-3” extasy tablettát, amelynek hatóanyagtartalma 21,13 gramm MDMA volt, 0,33 gramm fehérport, amely 0,18 gramm Amfetamint tartalmazott, 38 darab fehér „1-02” elnevezésű 2,60 gramm hatóanyagtartalmú, 2 darab világoskék „play-boy-4” elnevezésű 0,48 gramm tömegű, és darab fehér kerek „BVZ-2” elnevezésű 0,27 gramm azaz összesen 0,33 gramm hatóanyagtartalmú fehér por, melyek összes hatóanyagtartalma 23,73 gramm volt, mely a jelentős mennyiség alsó határának 118,6 százaléka.

Ebből a második tényállásból egyértelműen következik, hogy I. r. vádlott ezt a jelentős mennyiségű kábítószer ismeretlen körülmények között, ismeretlen személytől vagy személyektől szerezte meg, de ennek a kábítószer mennyiségnek vagy annak egy részének **sem az átadására, sem az értékesítésének a megkezdésére nem került sor**, tehát a súlyosabb megítélésű kereskedésre irányuló elkövetési magatartás kifejtése még meg sem kezdődött. Ha a kereskedést vennék alapul, akkor legfeljebb a kereskedésnek az előkészületéről lehetne szó, a jelenlegi ítélkezési gyakorlat szerint (BH. 2003. 182. számú jogeset), erre vonatkozóan azonban semmiféle bizonyíték konkrétan nem merült fel, az azonban kétségtelen, hogy a megszerzés befejezett ténye megvalósult.

A Fővárosi Ítéltábla ezért a jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószerrel visszaélés bűncselekményét a Btk. 282. § /1/ bekezdésének III. fordulata szerinti és a /2/ bekezdés d./ pontja szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószernek a megszerzéssel elkövetett befejezett formájaként minősítette a cselekményt.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság I. r. vádlottnál maradéktalanul feltárta, de az első- és a másodfokú eljárás közötti időben a vádlott személyi körülményeiben jelentős változás történt, amelyeket a másodfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelt. Ezek alapján büntetéscsökkentő tényezőként értékelte, hogy a vádlott alapvetően változtatott az előző magatartásán, családot alapított, élettársi kapcsolatban él, egy kiskorú gyermek eltartásához hozzájárul, állandó munkaviszonnyal rendelkezik és a beteg édesanyját is támogatja.

A Fővárosi Ítéltábla a szabadságvesztés tartamának meghatározásakor abból indult ki, hogy az elkövetési tárgy a jelentős kábítószer-mennyiség határát nem számottevő mértékben haladta meg, az elkövetés óta jelentős az időmúlás és a cselekményének a jogi minősítése is enyhébb megítélésű bűncselekményre változott. Mindezekre figyelemmel a cselekmény tárgyi súlyához és a bűnösség fokához igazodó 2 év 6 hónapi börtönbüntetést is elégségesnek találta a Fővárosi Ítéltábla azzal, hogy a vádlott esetében az utóbbi időben kialakult családi kapcsolataira, az enyhítő körülmények jelentős számára indokolt a Btk. 87. § (2) bekezdésének b./ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazása. A Fővárosi Ítéltábla I.r. vádlott esetében úgy látta, hogy a kiszabott börtönbüntetés elégséges és megfelel a Btk. 37. §-ában írt büntetési célnak is.

Tekintettel arra, hogy a főbüntetés tartamát a másodfokú bíróság jelentősen enyhítette, így a közügyektől eltiltás mellékbüntetés enyhítése is arányosan a főbüntetéshez indokolt volt.

Figyelemmel arra, hogy a Btk. 42. § (1) bekezdésének b./ pontjára az adott esetben nem kerülhetett sor, mivel a szabadságvesztés büntetés a 3 éve nem haladja meg, ezért a Fővárosi Ítéltábla a szabadságvesztést a Btk. 43. § a./ pontja alapján börtönben rendelte végrehajtani.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján került sor.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét I.r. vádlottal szemben a Btk. 372. § (1) bekezdése alapján változtatta meg és az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében hagyta helyben.

A jogorvoslati lehetőség kizárásra a Be. 386. § (1) bekezdésére figyelemmel került sor.

Budapest, 2006. év október hó 26. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.  
s.k.

a tanács elnöke

Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.

előadó bíró

Dr. Hrabovszki Zoltán

bíró

A Fejér Megyei Bíróság B.54/2005/39. számú ítélete I.r. vádlott tekintetében a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.76/2006/13. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2006. év október hó 26. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: